

LACKFI JÁNOS

Forgandó lányocskák

A lánnyal, virággal ne macerálj,
Ma csupa báj hozzád, holnap már fáj,
Éjfélkor rád írhat
Kacsintós szmájlikat,
De hosszú műkörme szívedbe váj,
A párkapcsolathoz okosan állj!
A lánnyal, virággal ne macerálj!

Elméje szeszélye pördül-fordul,
Egyszer néz szelíden, aztán zordul,
Lenyom, mint úthenger,
Lefitymál: rongyember!
Ki lányban megbízik, arról koldul.
Egyszer fent, egyszer lent, élsz bolondul!
Elméje szeszélye pördül-fordul.

Kedves vagy? Légy férfi! - ezzel nyaggat.
Keménykedsz? Kőbunkó, húzd be nyakad!
Ma még vagy kis édes,
Holnap mint fekélyes!
Virágot vagy láncot terád aggat,
Védd magad, különben szerteszagat!
Kedves vagy? Légy férfi! - ezzel nyaggat.

Hol anyád, hol babád, hol szeretőd,
Képtelen követni az ember őt,
Karjával bilincsel,
Szavával meglincsel,
Összegyűr, kidob, mint egy zsebkendőt,
Rinyálj csak, irgalmat nem várhatsz, sőt!
Hol anyád, hol babád, hol szeretőd!

LACKFI JÁNOS

Forgandó fiúcskák

Fiúhoz, varjúhoz ne közeledj,
Ezer van belőle, s mind egyre megy,
 Ugyanazt akarja,
 Büdös a fakardja,
Mesésen érzékeny, mint sziklás hegy,
 Figyelmet színlelget, ez nála kegy!
Fiúhoz, varjúhoz ne közeledj!

Elméje korlátolt, mint kőkocka,
A szívéen patina... vagy borosta.
 Most nyalja a mézet,
 S majd lehetsz személyzet!
Az ifjabb nyálaska, más koroska...
 Vegyén egy csincsilát, azt fogdossa!
Elméje korlátolt, mint kőkocka.

Szókinse unalmas, neve hallgass,
Gyomra van, izmai, no meg alhas,
 Hozott szál virágot?
 Cserébe rád mászott!
Romantika-szintje pont szánalmas,
 Nélküle éjszakád nyugodalmas!
Szókinse szánalmas, neve hallgass.

Kaját kér, sört, meccset, etyepetyét,
Felszisszen, ha bántod önérzetét,
 Mosogatni lusta,
 S megszeppen apuska,
Hogyha beolvasol neki ezért,
 Teérted kitörné lábát-kezét!
Kaját kér, sört, meccset, etyepetyét!